

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum V. Decretalium, Per Quadraginta, Et Unum Titulos Distributum,
In quo agitur De Judicio criminali, exponendo primùm actiones in eo
judicio instituendas, & suscipiendas, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1709

Articulus VI. Quibus modis impeditatur, aut tollatur Suspendio?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73064](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73064)

supponit inobedientiam, atque adeo obligationem parendi. Fideles autem non tenentur parere tali, esto toleratus sit, quia non tenentur cum eo communicare, esto possint; Sic Hurtado diff. 8. n. 21.

2083 Ad 2. R. non Clericum, non posse suspendi; talis enim non est capax effectuum suspensionis; 2. ne eos, qui non sunt baptizati; hi enim non subsunt ulli Superiori Ecclesiastico, uti nec Summus Pontifex, 3. nec mortuos, nisi quoad aliquod jus fructuum, quod illis etiam à morte competit: e contra verò suspendi posse Clericos vivos, Episcopis inferiores, ab eo, qui in eos habet jurisdictionem fori externi; tum enim nihil deest ex parte causarum.

ARTICULUS VI.

Quibus modis impediatur, aut tollatur Suspendio?

2084 Quantum ad primum, idem est, ac querere, quæ causæ sint excusantes ab incurfu suspensionis, an ignorantia, an metus: &c. Sed de his habes resolutionem supr. à n. 1792. & seq. Quod attinet ad secundum, vel loquimur de suspensione, quæ est censura? & sic tolli debet per absolutionem secundum dicta à n. 1819. & seqq. vel est sermo de illa, quæ est puræ pœna? tum tollitur vel impletione termini præfixi, vel dispensatione; sic Hurtado diff. 11. Hinc not. 1. suspensionem propter contumaciam, & per modum censuræ latam à jure, sive generaliter, sive specialiter, nisi reservetur Papæ, auferri posse à suspensi Ordinario, ut diximus de excommunicatione à n. 2032. si verò reservata sit, eo modo, quo diximus n. 2033. Si denique lata sit ab homine, auferri non posse aliter, quàm dixerimus de tali excommunicatione à n. 2042. & sequentibus. Quamvis autem regulariter idem, qui suspensionem tulit, ab eadem absolvat, tamen sunt aliqui casus excepti, in quibus non potest.

2085 Primus est, cum suspensio lata est ab Episcopo in Clericos, vel Regulares, eò quòd admiserint hæreticum ad Sacramenta, vel Ecclesiasticam sepulturam; vel quòd ab eis receperint elemosynas, aut oblationes; hæc enim suspensio reservatur Papæ c. Excommunicamus 13. §. credentes, de hæreticis; Secundus, cum quis à proprio Episcopo est degradatus, ut notat P. Bauny hic q. 9. §. tempus secundum. Tertius, cum

quis beneficia indignis contulit, ac semel iterumque à Concilio Provinciali admonitus non desistens, suspensus est, c. grave nimis, 29. de præbendis.

Præter hæc quæres 1. an suspensio, in-2086 star censura à jure lata, si reservata non sit, auferri possit, sicut excommunicatio, etiam ab ordinario Confessario, vel proprio Parocho? R. probabiliter affirmari à Pellizario in Manual. tom. 2. tr. 7. c. 3. S. 1. n. 50. de quocunque Confessario ex ratione data n. 2042. Unde quando id restringit Hurtado solum ad suspensionem, quæ censura est, lata à jure, non autem si ab homine, esto tantum lata sit generaliter, exponendus est de foro externo; & censurâ solum latâ specialiter; nam cum hoc casu persona sit incognita ei, qui suspensionem generaliter tulit, tribunal ejus per ablationem censuræ per Ordinem ad forum externum non turbatur.

Quæres 2. à quo auferri possit suspen-2087 sio, quæ est pura pœna? R. non posse auferri, nisi à potente dispensare in eo jure, quando lata est à jure; & non nisi à Papa, quando lata est ab homine, seu Judice; quod verum est, etiam respectu inferioris Papæ; nam neque hic talem pœnam, etiam à se latam auferre potest; non enim aufertur absolutione, sed dispensatione, ad quam non est potestas in inferiore, etiam respectu pœnæ à se latæ. Absolutio verò censuræ homini bene disposito, eo ipso debita est, ex natura censuræ; Sic Hurtado. Episcopus tamen potest omnem suspensionem suorum subditorum proveniente ex delicto occulto, nec deductam ad forum contentiosum, quantumvis Papæ reservatam, auferre, ut constat ex Trident. Sess. 24. c. 6. de quo V. n. 2034.

Quæres 3. quam pœnam incurrat, qui 2088 violat suspensionem? R. 1. si quis suspensus sit ab ordine, & tamen exerceat actus talis ordinis, sive majoris, sive minoris, etsi non sit denunciatus, incurrere irregularitatem, ut patet ex c. Is, qui, de sent. excom. in 6. & c. 1. de sent. & rejudicata in 6. ubi tamen nota, quòd textus loquatur de exercitio solenni, ut bene observat Pellizarius in manual. tom. 2. tr. 7. c. 3. §. 1. n. 44. Secus tamen dicendum est, si exercet actum jurisdictionis, à qua suspensus est, modò non sit actus ordinis; quia nullibi reperitur talis pœna in jure contra ejusmodi exercitium; ita Pellizarius loc. cit. quod

quod intelligi vult universaliter Suarez ibid. n. 47.

2089 Quæres 4. an violans suspensionem, quæ est pura poena, incurrat irregularitatem? Negant aliqui Canonista, quia in c. *Is, qui*, de sent. excom. in 6. hæc regula constituitur: *quod is incurrat irregularitatem, qui divina celebrat, dum est censurâ ligatus*: hoc non fit in præsentibus; ergo. Pellizarius autem n. 48. & alii apud eundem affirmant, probantes, quia talis suspensio punitur irregularitate in c. 1. de sent. & re iudicata, in 6. Verùm in cit. c. *Is, qui*, hoc non dicitur; sic enim habet: *is, qui in Ecclesia sanguinis, aut feminis effusione polluta, vel qui præsentibus majori excommunicatione nodatis, scienter celebrare præsumit: licet in hoc temerariè agat, irregularitatis tamen (cùm id non sit expressum in iure) laqueum non incurrit.* Nam ex hoc textu solum habetur, irregularitatem propter exercitium alicujus actus non incurri, nisi hoc sit expressum in iure; at in iure non est expressum, indefinitè irregularitatem incurri propter exercitium alicujus actus prohibiti in puram poenam; exemplum autem, quod Pellizarius adducit ex cit. c. 1. non evincit, per violationem suspensionis, quæ est pura poena, irregularitatem indefinitè incurri; sed tantum *in casu particulari*, ibidem expresso, *si iudex Ecclesiasticus violet suspensionem inflictam ad unum annum*, si contra conscientiam & iustitiam, in gravamen partis alterius in iudicio quicquam fecerit per gratiam, vel fordes.

ARTICULUS VII.

De nonnullis Suspensionibus in particulari.

2090 **P**rima est, cum quis Ordinem suscipit ab Episcopo hæretico, schismatico, vel excommunicato vitando, vel simoniacojuridicè declarato, c. *Tua* 1. de Schismat. Item, qui ab Episcopo, qui dignitati Episcopali renuntiavit, ordinem sacrum suscipit, manet suspensus ab Ordine sacro. c. *Requisivit*, 1. de Ordinatis ab Episcopo, qui & c. Sic Hurtado diffic. 13. sed nec ista, nec ulla alia suspensio ex delicto incurritur ab ignorante, cum supponat peccatum. Secunda est, quod Ordinatus ab Episcopo alieno sine licentia proprii maneat suspensus ab Ordine sic recepto ad beneplacitum proprii Episcopi: Episcopus autem ordinans

per annum à collatione Ordinum. Sic Trident. Sess. 23. c. 8. de reform. ibi: *Si quis ab alio promoveri petat, nullatenus id ei, etiam cujusvis generalis aut specialis rescripti, vel privilegii prætextu, etiamsi status temporibus, permittatur: nisi ejus probitas, ac mores Ordinarii sui testimonio commendentur; si secus fiat, ordinans à collatione Ordinum per annum; & ordinatus, a susceptorum Ordinum executione, quàm diu proprio Ordinario videbitur expedire, sit suspensus.* Excipere nisi sic ordinatus fuerit familiaris illius Episcopi ordinantis, & per triennium fuerit cum illo commoratus, ut patet ex Trident. Sess. cit. c. 9. ibi: *Episcopus familiarem suum, non subditum, ordinare non possit, nisi per triennium secum fuerit commoratus, & beneficium quacunquæ fraude cessante, statim re ipsa illi conferat*, consuetudine quacunquæ etiam immemorabili, in contrarium non obstante. Si autem ille Episcopus alienus alium sine proprii Episcopi licentia ordinans fuerit merè titularis, manet suspensus à Pontificalibus per annum; Trident. Sess. 14. c. 2. ibi: *Nemo Episcoporum, qui Titulares vocantur, etiamsi in loco nullius diocesis, etiam exempto, aut aliquo Monasterio cujusvis Ordinis relectentur, aut moram traxerint, vigore cujusvis privilegii sibi de promovendo quocunque ad se venientes pro tempore concessi, alterius subditum, etiam prætextu familiaritatis, continue commensalitatatis suæ, absque sui proprii Prælati, expresso consensu, aut literis dimissorias ad aliquos sacros, aut minores Ordines, vel primam consuram promoveri, seu ordinare valeat: contra faciens ab exercitio Pontificalium per annum, taliter verò promoti ab executione Ordinum sic susceptorum, donec suo Prælati visum fuerit, ipso jure sint suspensi.*

Præter hæc not. 1. eum, qui ante an. 2091 num completum, post vacationem Sedis, impetratis à Capitulo reverendis, ordinem suscipit, manere suspensum ad beneplacitum futuri Episcopi, nisi ad id fuerit arctatus ratione beneficii suscepti, vel suscipiendi; Capitulum verò manet interdictum. Trident. Sess. 6. c. 5. de Reformat. ibi: *Nulli Episcopo liceat cujusvis privilegii prætextu Pontificalia in alterius diocesi exercere, nisi de Ordinarii loci expressa licentia, & in personis eidem Ordinario subjectis tantum; si secus factum fuerit, Episcopus ab exercitio Pontificalium, & sic ordinari ab*